

Sygn. akt V KZ 32/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **M.K.**

o czyn z art. 226 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 sierpnia 2018 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego VII Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Z. z dnia 13 kwietnia 2018 r., sygn. akt VII Ka .../17

o uznaniu za bezskuteczny wniosek skazanego o przywrócenie terminu do złożenia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 3 października 2017 r. sygn. akt VII Ka .../17

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 528 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 13 kwietnia 2018 r. w oparciu o przepis art. 122 § 1 k.p.k. w zw. z art. 126 § 1 k.p.k. uznano za bezskuteczny wniosek skazanego o przywrócenie terminu do złożenia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 3 października 2017 r. sygn. akt VII Ka .../17. Podstawą rozstrzygnięcia było przekroczenie przez skazanego 7 dniowego zawitego terminu liczonego od dnia ustania przeszkody, na którą powoływał się wnoszący o przywrócenie terminu.

Na powyższe zarządzenie skazany wniósł zażalenie. Zakwestionował w nim prawidłowość wydanego w sprawie wyroku skazującego. W podsumowaniu wniósł

o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji, ewentualnie wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne. Argumenty przywołane przez skazanego we wniesionym zażaleniu nie dotyczą istoty skarżonego zarządzenia. Autor zażalenia wskazuje, dołączając odpis wyroku uniewinniającego wydanego w innej sprawie (Sąd Okręgowy we W. sygn. akt IV Ka .../16), na merytoryczną niezasadność rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Z. z dnia 3 października 2017 r., w sprawie o sygn. akt VII Ka17, a zasadniczo, wyroku skazującego wydanego przez Sąd Rejonowy w Z. z dnia 30 czerwca 2017 r., sygn. akt II K .../17 (k. 474). Argumentacja ta na obecnym etapie rozpoznania sprawy jest bezprzedmiotowa. Trafnie stwierdzono w zaskarżonym zarządzeniu, że czynność procesowa została przez skazanego dokonana z przekroczeniem terminu zawitego wskazanego w art. 126 § 1 k.p.k. w zw. z art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k. i z tego też powodu nie może wywołać skutków. Stosownie do treści art. 126 § 1 k.p.k. wniosek o przywrócenie terminu zawitego może być wniesiony w terminie zawitym 7 dni liczonym od dnia ustania przeszkody, na którą powołuje się składający wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności objętej terminem zawitym.

Wniosek skazanego o przywrócenie terminu do sporządzenia kasacji, a ściślej rzecz ujmując - do sporządzenia na piśmie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego i jego doręczenie (ta czynność musi bowiem być przez stronę najpierw podjęta aby zainicjować możliwość wniesienia kasacji – art. 524 § 1 k.p.k.), został wniesiony z przekroczeniem zawitego terminu, o którym mowa w treści art. 126 § 1 k.p.k. Już z treści wniosku wynika bowiem, że skazany o wydaniu w tej sprawie prawomocnego wyroku skazującego dowiedział się w dniu zatrzymania do odbycia kary, tj. w dniu 29 stycznia 2018 r. (k.16-18 akt II Wp [...]17 i k. 524). Wniosek będący przedmiotem rozpoznania złożył jednak dopiero w dniu 15 lutego 2018 r. (data stempla ZK we W.). Skoro przeszkoda, na którą powołuje się skarżący (brak wiedzy o wydaniu prawomocnego wyroku), ustała w dniu zatrzymania, to termin do skutecznego złożenia wniosku o przywrócenie terminu do sporządzenia na piśmie uzasadnienia wyroku upłynął w dniu 5 lutego 2018 r.

Tych okoliczności relewantnych z punktu widzenia merytorycznej oceny prawidłowości wydanego zarządzenia, w zażaleniu jego autor ogóle nie kwestionował.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.